

עפ"ג 39422/08 - מדינת ישראל נגד יניב דאודי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ג 39422-08-14 מדינת ישראל נ' דאודי
תיק חיצוני: 2011-42176-0-2290

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא
כב' השופטת מרים סוקולוב
המעוררת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: יניב דאודי

פסק דין

המשיב הורשע בבית משפט קמא על סמן הודייתו בעבירה של חבלה או פצעה כשהעברית מזוהה, עבירה על סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין וכן החזקת סכין למטרה לא כשרה, עבירה על סעיף 186 לחוק.

על-פי העובדות בהן הודה המשיב: בתאריך 12.7.11 בת"א ירד המשיב מביתו, ניגש למתלון שהוא שכנו כאשר הוא אוחז בידיו בשתי סכינים. המשיב ذكر את המתלון בישבונו וגרם לו לפצע דקירה בעומק 4 ס"מ, אותו ציריך היה מאוחר יותר צוות רפואי לסגור באמצעות סיכות.

עיר כבר בשלב זה, כי להודעת הערעור שבפנינו צירפה המדינה תമונות המשקפות את מצבו של המתלון לאחר הפגיעה והتمונות מדברות עד עצמן.

העובדות שפורטו לעיל משקפות את כתוב האישום לאחר שתוקן חלק מהסדר טיעון בין הצדדים. ההסדר לא כלל הסכמה לגבי העונש והצדדים טענו בעניין זה כל אחד בדרכו.

בית משפט קמא (כב' השופט י' יצחק) הטיל על המשיב את העונשים הבאים:

1. 6 חודשים מאסר בפועל שירותו בעבודות שירות.
2. עונשי מאסר על תנאי לתקופות משתנות בהתאם לעבירות שמדובר בהן.
3. קנס בסך 1,500 ₪.
4. וכן פיצוי למתלון בסך 1,000 ₪.

על גזר הדין מערערת המדינה בפנינו. הטענה היא כי בית משפט קמא הקל עם המשיב באופן המחייב את התעverbותה של ערכאת הערעור.

על אלה שמה המדינה את הדגש:

בית משפט קמא קיבל את טענתה של הסגורה וקבע כי מתחם הענישה נע בין 4 חודשים המשיב ל- 18 חודשים מאסר בפועל. לטענת המדינה, המתחם אינו הולם את העבירות בהן הורשע המשיב. העבירות שמדובר בהן, הן ביטוי קונקרטי וחמור לתהבות הסיכון שבה מוצווה בית משפט להילחם. המדינה מפנה לפסיקה של בית המשפט העליון שב וקבע פעם אחר פעם, כי יש לשרש את תהבות הסיכון מחיינו ובית המשפט אמרו להרים את תרומתו למלחמה קשה זו.

קונקרטיבית לעניין העבירה שמדובר בה:

המדינה מפנה לכך כי מדובר בסכוסך של מה בכך בין שכנים. המתלוון מבוגר מהמשיב שבפנינו ב- 30 שנה, מה שלא מנע מהמשיב לרדת מביתו כשהוא מצוי בשתי שכנים אותן הסתר מאחוריו הגב ולפעול כפי שפועל כמתואר לעיל. מדובר בעבירה של אלימות מתפרצת ושלוחת רсан שטעונה אמירה עונשית הולמת.

באשר לתקיריו שירות המבחן, תסוקיר שירות המבחן אומנם משקף כי חל שיפור אצל המשיב, אולם לטענת המדינה יש אי בהירות ואי התאמה בין שני התסקיריים, ומכל מקום מדובר בהמלצה בלבד.

בשורזה התחתונה, טענת המדינה כאמור כי מתחם הענישה היה שגוי וכפועל יוצא מכך, גם הענישה הקונקרטיבית הותה שגואה. מתחם הענישה ההולם לשיטתה הינה עד 36 חודשים מאסר ושגה בית משפט קמא כאשר הסתפק בפחות מכך. גם תוקן ציאה מנוקודת הנחה שמתחם הענישה שקבע בית משפט קמא הוא המתחם הנכון, עדין לא היה מקום למקם את המשיב בתוך המתחם במקום שבו מיקם אותו בית משפט קמא. העתירה היא להחמיר בכך בריכיב המאסר והן בריכיב הקנס והפייצוי.

הסגורה טועה כי לא נפללה טעות מעם בית משפט קמא. את עיקר טיעונו הקדיש הסגורה לאמר בתסוקיר שירות המבחן. האירוע שמדובר בו הוא אירע בשנת 2011. המשיב עבר מאז כברת דרכו של ממש שמצויה ביטוי באותו תסוקיריים. שירות המבחן ציין כי המשיב הגיע איןנו מכור לסמים, למעלה משנה שהוא נקי מסמים, והוא משתף בתהילך קבוצתי פרטני, לוקח חלק באותו טיפול, מגיע למפגשים ולшибות, חל בו שינוי חיובי. צדק בית משפט קמא כאשר נתן לשינוי חיובי זה את מלאה המשקל. המשיב מתחרט על מעשייו וגם לכך היה מקום לטענת משקל.

עוד מפנה ב"כ המשיב לנורמת הענישה הנהוגת. הנהוגה היא למספר פסקין דין שביהם הוטלו עונשים דומים ואף קלילים מלאה שהוטלו על המשיב במקרה הנוכחי.

שקלנו את טיעוני הצדדים ודעתנו היא כי יש ממש בערעור המדינה.

האירוע שבפנינו הוא אירוע שמייצג את תהבות הסיכון בMRIעה. בגין סכוסך של מה בכך נטל המשיב שתי שכנים ולא אחת, ופגע במתלוון כפי שפגע. המשיב ירד מביתו כשהוא מצוי באותו סכינים, סיכון בכל יד כאילו מרראש אמר בכך שהוא מתכוון לפגוע במתלוון פגעה קשה וחמורה ומה שלא עלה בידו לעשות ביד אחת, עשה בשתי ידיים גם יחד. גילו של המתלוון אף הוא נתן משמעותו בעיננו, 30 שנה מפרידות בין המשיב לבין המתלוון. המתלוון בוודאי לא היהו איום

כלשהו לגבי המשיב שבפניו וудין ראה המשיב לדקור אותו כפי שדקר. עוצמת הפגיעה אף היא נתון שאיןנו יכולים שלא לחת לו את המשקל המרבי. מדובר בבדיקות שחדרו 4 ס"מ לתוך ישבנו של המתלוון. רק נעיצת הסכינים בעוצמה מירבית יכולה להביא להחדרה לעומק של 4 ס"מ.

איןנו מוכנים להשלים עם נורמת התנהגות זו ונראה לנו, כי עונש של 6 חודשים מאסר אינו נותן לה ביטוי.

دعתנו היא כי יש ממש בטענת המדינה באשר למתחם שקבע בית משפט קמא. המתחם אמור היה להיות גבוה יותר. אולם, בנסיבות התקיק הנוכחי איןנו רואים לשים את הדגש על כך, משום שאפילו נקבל את המתחם שבו הצעה הסגנoria ואוטו אימץ בית משפט קמא, לא היה מקום למקם את המשיב במקום שבו מיקם אותו בית המשפט. כאמור, המתחם שאימץ בית משפט קמא על סמך האמור בטיעוני הסגנoria נע בין 4 חודשים מאסר ל- 18 חודשים מאסר. חומרת העבירה, הנسبות כפי שפורטו לעיל מצביעות על כך שהיא מקום למקם את המערער באמצעות המתחם במקרה הטוב ולא בשליש התחתון כפי שקבע בית המשפט.

עיננו בתסקרי שירות המבחן. אנו מתחשבים בכך שהמשיב אכן עבר כבורת דרך מסוימת והتسקייר האחרון בפניו הוא תסקייר חיובי במהותו, גם שעדיין הוא משקף בעיות מסוימת. אנו מתחשבים גם בהיותנו ערaceut ערער שכלל אינה נוהגת למצות את הדין עם משפטיים. בהינתן האמור לעיל אנו מטילים על המשיב 10 חודשים מאסר בפועל.

המאסר על תנאי ישאר בעינו.

איןנו מتعربים ברכיב הकנס, גם שהוא נמור, אולם אנו מוצאים לנכון להעמיד את הפיזי למתלוון על סך 3,000 ל' במקום 1,000 ל'. אנו קובעים כי את היתרה, בהנחה שהמשיב שילם את ה- 1,000 ל', תשולם לא יאוחר מთאריך 1.6.15, זאת תוך שאנו מתחשבים בכך שעל המשיב לרצות עתה עונש מאסר.

ניתנה והודעה היום ט"ז כסלו תשע"ה, 08/12/2014 במעמד הנוכחים.

**דבורה ברלינר, נשיאת
אב"ד**

ג'ורג קרא, ס"ג

מרים סוקולוב, שופטת